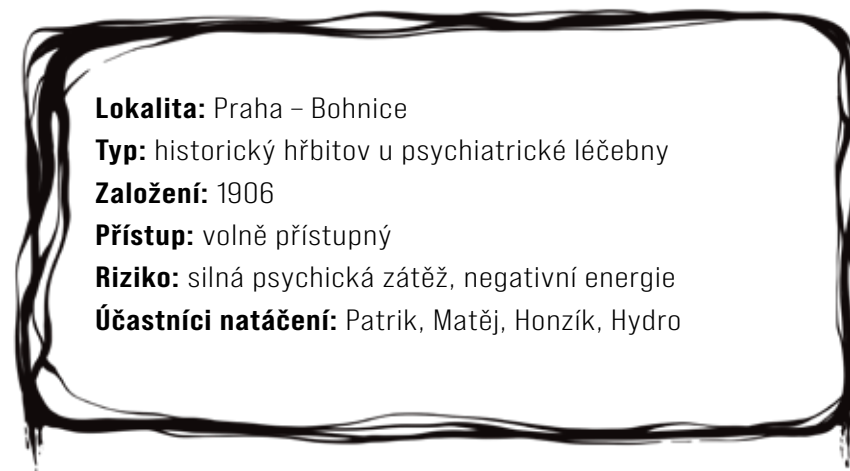

BOHNICKÝ HŘBITOV

Místo ticha, které křičí

Lokalita: Praha – Bohnice

Typ: historický hřbitov u psychiatrické léčebny

Založení: 1906

Přístup: volně přístupný

Riziko: silná psychická zátěž, negativní energie

Účastníci natáčení: Patrik, Matěj, Honzík, Hydro

Historie a temné pozadí

Jen několik kroků od rušné Prahy se v tichu lesa skrývá prostor, který jako by byl vytržený z jiného světa. Bohnický hřbitov nepůsobí jako běžné pietní místo. Působí spíš jako místo, kde se minulost nikdy úplně neuzavřela. Hřbitov vznikl v roce 1906, krátce po otevření bohnické léčebny, tehdejšího Ústavu pro choromyslné. Samotná léčebna byla jedním z největších zařízení svého druhu ve střední Evropě. S tisíci pacientů a stovkami zaměstnanců fungovala jako samostatný uzavřený svět. Pacienti tu nejen žili, ale i pracovali. Starali se o pole, sklízeli úrodu a podíleli se i na samotném chodu areálu. Některé ženy zde porodily děti, jiné tu prožily celý svůj život. Hřbitov, který původně sloužil pouze dětem, se postupně proměnil v místo posledního odpočinku pacientů všech věkových kategorií. I tady se odrážela realita léčebny – rakve vyráběli pacienti a pohřby často probíhaly bez účasti rodin. Každý rok tady bylo pohřbeno přibližně osmdesát lidí. V roce 1916 zasáhla léčebnu